

Божие СЛОВО

ГОДИНА XXVII, БРОЙ 02 (251) • 2017 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Маслината - символ на Израел

„Но ако някои клони са били отрязани, и ти, бидейки дива маслина си бил присаден между тях, и си станал съучастник на тлъстия клон на маслината, не се хвали срещу клоните, но ако се хвалиш, знай, че ти не държиш корена, а коренът - тебе. Но ще речеш: отрязаха се клони, за да се присада аз. Добре, поради неверие те се отрязаха, а ти поради вяра стоиш. Не високоумствай, но бой се.“

Римляни 11:17-20

Естествените клони са Израел, а присадените на тяхно място са езическите народи.

ВЪЗКРЕСЕНИЕТО Е ВЕЛИК ДЕН

Много години преди Христос да се роди, божии хора имаха откровение, че Бог възкресява от мъртвите.

„С вяра Авраам, когато го изпитваше Бог, принесе Исаака жертва, да! Оня, който беше получил обещанията принасяше единород-

време на големи страдания възкликна: „Аз знам, че е жив Изкупителят ми и че ако и да изтлее това тяло въвн от плътта очите ми ще видят Господа.“

„С вяра Йосиф, на умирање, спомена за излизането на израил-

Йерусалим - старият град

ния си син, оня, комуто беше казано: „По Исаака ще се наименува твоето потомство“. като разсъди, че Бог може да възкресява и от мъртвите, отдето по един начин на възкресение го и получи назад.“

(Евреи 11:17-19)

Езичникът Йов, който е бил осиян от Божествена светлина във

тяните и даде поръчка за костите си.“ (Евреи 11:22)

Бог сътвори възкресение на мъртъвци в служението на пророците. Един от тях е Елисей. Четейки Новия завет намираме как Иисус възкресява дъщерята на началника на синагогата, Яир, после едно мом-

прод. на стр. 2 ↗

че, единствен син на еврейка. Една седмица преди распети петък Исус възкреси Лазар, стоящ четири дни в гробницата. Всички тези събития бяха само предвестието на най-великото събитие от вековете.

ХРИСТОС ВОЗКРЕСЕ!

„И Той е първият плод на починалите. Защото първо ви предадох онова, което и приех, че Христос умря за греховете ни според Писанията, че бе погребан, че биде възкресен в третия ден според Писанията и че се яви на Кифа, после и на единадесетте.“ (I Коринтяни 15:3)

Още приживе, Исус подготвяше учениците за този ден. „Ето, възлизаме за Йерусалим, и Човешкият Син ще бъде предаден на главните свещеници и книжници; и те ще Го осъдят на смърт, и ще Го предадат на езичниците, за да Му се поругаят, да Го бият и Го разпнат; и на третия ден ще бъде възкресен.“ (Матей 20:18,19)

В началото те не разбраха какво означава това. Беше трудно да го осмислят. Времето се изпълни и Исус изпи до дъно чашата на страданието. „Който като беше в Божий образ пак не счете, че трябва твърдо да държи равенство с Бога, но се отказа от всичко, като взе на Себе си образ на слуга и стана подобен на хората и като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт на кръст“.

(Филипяните 2:6-8)

Чрез възкресението от мъртвите Бог превъзвиси Сина Си и Му даде име над всяко друго име. Един от много уважаваните еврейски царе, живял и пророкувал преди раждането на Христос е цар Давид. Чуйте какво казва за Него апостол Петър в

деня на Петдесетница: „Братя, мога да ви кажа свободно за Патриарха Давида, че и умря и биде погребан, и гробът му е у нас до тоя ден. Той предвиждаше това, говори за възкресението на Христа, че нито Той беше оставен в ада, нито плътта му видя изтление. Тогова Исуса Бог възкреси, на което ние всинца сме свидетели.“ (Деян. на апостолите 2:29-32)

Малко по-късно Петър, изправен в храма, каза: „Бог Авраамов, Исааков, и Яковов, Бог на бащите ни, прослави служителя си Исуса, когото вие предадохте, и от Когото се отрекохте пред Пилата, когато той бе решил да го пусне. Но вие се отрекохте от Светия и Праведния, и като поискахте да ви се пусне един убиец, убихте Началника на живота. Но Бог Го възкреси от мъртвите, за което ние сме свидетели.“

(Деян. на апостолите 3:13-15)

Възкресението на Христос дава уверението на всеки, който искрено вярва, че има живот вечен. И няма да дойде на съд, но преминал от смърт в живот. „Затова се зарадва сърцето ми, и развесели се душата ми, а още и плътта ми ще пребивава в увереност. Защото няма да оставиш душата ми в преизподнята; Нито ще допуснеш угодника Си да види изтление“. (Псалом 16:9,10)

Възкресението на Христа е триумф над смъртта и осия безсмъртие. Ако вярваме, че Исус умря и възкръсна така ще привиди във възкресението тези, които вярват в Него. Апостол Павел изяснява, как би могло да стане това. Като човек се отрече от света и неговите похоти и приемем Христа като личен Спасител. „Но това, което беше за мене придобив-

ка, като загуба го сметох за Христа. А още всичко считам като загуба заради това превъзходно нещо познаването на моя Господ Христос Исус, за Когото изгубих всичко и считам всичко за измет, само Христа да придобия, и да се намеря в Него, без да имам за своя правда оная, която е от Закона, но оная, която е чрез вяра в Христа, тоест, правдата, която е от Бога въз основа на вяра, за да позная Него, силата на Неговото възкресение, и обещанието в Неговите страдания, ставайки съобразуван със смъртта Му, дано всякак достигна възкресението на мъртвите“. (Филипяните 3:7-11)

Това е главната цел на всеки, който вярва. В края да се увенчае с безсмъртие. Затова и Възкресението Христово е Велик ден.

„Понеже, както чрез човека дойде смъртта, така чрез човека дойде възкресението на мъртвите. Защото, както в Адама всички умират, така и в Христа всички ще оживеят. Но всеки на своя ред: Христос първия плод, после, при пришествието на Христа, тия, които са Негови; Тогова ще бъде краят, когато ще предаде царството на Бога и Отца, след като унищожи всяко началство и всяка власт и сила. Защото Той трябва да царува, докато положи всички врагове под нозете Си. И смъртта, най-последен враг, и тя ще бъде унищожена“. (I Коринтяни 15:21-26)

По тази причина всеки, който е осветен от тази истина трябва да се старае да живее чисто и угодно на Бога. И да се покорява на Христа приемайки го като Господ и Спасител.

Епископ Милчо Томев

ВЕЛИКДЕН €!

*Великден е, вървя напред към Господа със силна вяра
Исус - Синът на Бога ни възкръсна в ранен час!
Жертвата Му нека не забравим,
Кръвта Си драгоценна Той проля за нас.*

*Градините изпълнени са с аромати,
Исус пречиства ни сърцето като нежен цвят,
На Бога да благодарим със обич свята
Излива върху нас Бог Свойта благодат.*

Елена Наумова

ДОБЪР ЧОВЕК ЛИ СИ?

„Между това, разпръснатите от гонението, което стана по убиването на Стефана, пътуваха дори до Финикия, Кипър и Антиохия, като на никой друг не възвестяваха словото освен на юдеите. Обаче между тях имаше някои кипряни и киринейци, които, като пристигнаха в Антиохия, говореха и на гърците, благовестявайки Господа Исуса.

Господната ръка беше с тях, та голямо число човеци повярваха и се обърнаха към Господа. И стигна известие за тях в ушите на църквата в Йерусалим; и те изпратиха Варнава в Антиохия, който като дойде и видя делото на Божията благодат, зарадва се, и увещаваше всички да пребъдват в Господа с непоколебимо сърце.” (Деян. ап. 11-19-26)

1. Варнава беше „добър човек”. „Понеже той беше добър човек пълен със Светия Дух и с вяра; и значително множество се прибави към Господа. Тогава той отиде в Тарс да търси Савла; и като го намери, доведе го в Антиохия, та, като се събираха в църквата цяла година, научиха значително множество. **И първо в Антиохия учениците се нарекоха християни.**“ (Деян. ап. 19-26)

Виждаме как Бог действа според даровете на всеки. Кипряните и киринейците започнаха благовестителска работа сред езичниците. Варнава е изпратен от Йерусалим за да види и прецени как да постъпват! За него се свидетелства, че е добър човек, пълен със Светия Дух и с вяра. Той доведе Павел. Заедно работиха успешно в единство сред езичниците и църквата нарастна. Първата не-юдейска църква. Първото място, където учениците се нарекоха „Християни“.

Истинското му име е Йосиф. Наречен от апостолите Варнава (което значи син на увещание, насърчение), левит, родом кипрянин. Като имаше земя, продаде я, и донесе парите та ги сложи пред нозете на апостолите. И не само това.

Варнава е първият, който се

П-р Владимир и Борислава Владимирови

доверява на Павел и го води пред апостолите. „И когато дойде в Йерусалим, Павел се стараеше да дружи с учениците; но всички се бояха от него, понеже не вярваха, че е ученик. Но Варнава го взе та го доведе при апостолите, и разказа им как бил видял Господа по пътя, и че му говорил, и как в Дамаск дързостно проповядвал в Исусовото име.”

(Деян. ап. 9:26-27)

Варнава – апостол, пророк, учител и благовестител. Не търсеше слабости на хората преди него, а начини да разшири царството на Бога в Антиохия. Той се радваше и увещаваше новоповярвалите.

Извика Павел заради увеличаващата се работа и растежа на църквата в Антиохия. Това са характеристики на негоист. Не е правилно да смятаме, че понеже нашата доброта не може да ни спаси, не е особено важно да се фокусираме на това да се ползваме с името „добър човек“. Напротив! Хората от света се впечатляват от нашите добри дела и постъпки като християни.

Нашата доброта не може да спаси нас, но може да спаси другите, за които ще бъде магнит за да дойдат до Божията доброта.

2. Бог е еталон за доброта

„Едно поколение ще хвали делата Ти на друго, И ще разказват

Твоето могъщество. Ще размишлявам за славното величие на Твоето достойнство, И за Твоите чудесни дела. И когато човеците говорят за мощта на Твоите страшни дела, то и аз ще разказвам Твоето величие.

Ще разгласяват спомена на Твоята голяма благодат, И ще възправат Твоята правда.” (Пс. 145:4-7)

Понятието благодат е равнозначно на добрина. „А Той му каза: Защо питаш Мене за доброто? Един Бог има, Който е добър. Но ако искаш да влезеш в живота пази Божиите заповеди.

Добротата винаги е свързана с даване и е функция на любовта.”

„И тъй, ако вие, които сте зли, знаете да давате блага на чадата си, колко повече Отец ви, Който е на небесата, ще даде **добри неща** на тия, които искат от Него!

И така, всяко нещо, което желаете да правят човеците на вас, така и вие правете на тях! Защото това е същината на Закона и Пророците.” (Мат. 7:11, 12) „Всяко дадено добро и всеки съвършен дар е отгоре, и слиза от Отца на светлините, у Когото няма изменение, или сянка от промяна.” (Яков 1:17)

Характерът на човека най-ясно се определя не от отношението му към хората, от които зависи, а от отношението му към хората, които зависят от него.

3. Бог е източник на доброта

След новородението човек може да стане добър според Божиите стандарти. Добротата е плод на добро сърце.

„Или направете дървото добро, и плода му добър; или направете дървото лошо, и плода му лош; защото от плода се познава дървото.

Добрият човек от доброто си съкровище изважда добри неща; а злият човек от злото си съкровище изважда зли неща.” (Мат. 12:33-35)

В Библията четем, че добрият човек намира благоволение пред Господа. А зломисленика Той ще осъди. Добрият оставя наследство на внуците си, а богатството на грешния се запазва за праведния.

Помисли добър човек ли си според Божиите заповеди и изискувания?

П-р Вл. Владимиров

ТЪРЖЕСТВЕНО ВЛИЗАНЕ НА ГОСПОД ИИСУС В ЙЕРУСАЛИМ

И когато се приближиха до Йерусалим и дойдоха във Витфагия при Елеонския хълм, Иисус изпрати двама ученици и им каза:

Идете в селото, което е отсреща; и веднага ще намерите вързана ослица и осле с нея; отвържете ги и Ми ги докарайте.

И ако някой ви каже нещо, отговорете: На Господа трябва; и веднага ще ги изпрати. А това стана, за да се сбъдне изреченото от пророка, който казва: „Кажете на Сионовата дъщеря: Ето, твоят Цар иде при тебе, кротък и възседнал на осел и на осле, рожба на ослица”.

И така, учениците отидоха и направиха, както им нареди Иисус; докараха ослицата и ослето и намятаха на тях дрехите си; и Той седна върху тях. А по-голямата част от множеството разстлаха дрехите си по пътя; други пък сечаха клони от дърветата и ги постилаха по пътя.

А множествата, които вървяха пред Него и които идваха след Него, викаха: **Осанна на Давидовия Син! Благословен, Който иде в Господното име! Осанна във висините!**

ЦВЕТНИЦА

За мнозина посетители Старият град е Йерусалим. За трите големи монотеистични религии – юдаизма, християнството и ислямът – той е един от най-свещените градове. Прекъсващи масивните градски стени от XVI в., които Сюлейман Великолепни изгражда върху римски руини, осем укрепени порти осигуряват достъп до Стария град. Двете най-важни – Яфеската и Дамаската – въвеждат в един лабиринт от алеи и отличителни гледки, звуци и миризми на четири етнически района и техните пазари: Мюсюлманският (най-големият), Християнският, Арменският и Еврейският квартал. Западната стена (Стената на плача), последната останка от стените, които обграждат и подпират Храмовия хълм и най-свещеното място за молитва в еврейския свят. Опитайте да бъдете тук, когато ортодоксални евреи приветстват Шабат с молитва, песни и танци, докато слънцето залязва всеки петък вечер и то става синагога на открито. Всяка година десетки хиляди християнски поклонници следват Виа Долороза покрай спиранията по Кръстния път, за който се смята, че Христос е извървял, носейки своя кръст за разпъването си на него. Извисяваща се над Разпятието (библейската Голгота), Църквата на Светия гроб е най-свещеното място за християните, тъй като обхваща местата, където Христос е разпънат на кръст, погребан е и е възкръснал.

След един ден, прекаран в бродене из лабиринта на пазара в Християнския квартал - богат на аромати от подправки и цвърчащ шашлик, няма по-добър отход от този да се отпуснете край някоя от пластмасовите маси на „Абу Шукри“, за да опитате от неговия хумус. Всеки в Израел започва храненето си с хумус (смачан нахут, подправен с тахан, паста от сусамово семе) и на никой не му омръзва нещо толкова просто и вкусно.

ЗА БОЖИЯТА БЛАГОДАТ И СМИРЕНИЕТО

Смъртта и Възкръснението на Христос осигуриха за нас една прекрасна благодат – незаслужен достъп до Небето и вечен живот с Нашия Господ и Спасител. И то напълно незаслужено. Не заради нашите заслуги и дела, а затова, че Безгрешният човек Иисус Христос пострада затова всички да бъдем оправдани пред Бога; тоест Той стана за нас „мъдрост от Бога и правда, и освещение, и изкупление“ (I Коринтяни 1:30).

Затова не трябва да се срамуваме от Благовестието Христово, защото то е Божия сила за Спасение за „всеки, който вярва“.

Вярата е за всеки, който приел жертвата на Иисус Христос и знае, че чрез тази жертва е достоен за всички земни и небесни благословения. Чрез вярата в Божия Син ние получаваме Вечен живот и достъп до Бог Отец. Чрез вярата в Христовата заместителна жертва ние се оправдаваме в очите на Отец и можем да се наречем Божи чада. И важното е да разберем, че ставаме угодни пред Бога не заради нашите „праведни“ дела, а заради жертвата на Божия Агнец, който се жертва за нас „без недостатък и пречист“ (I Петрово 1:19).

Неговата жертва е напълно достатъчна, за да умилостиви Бог Отец и напълно достатъчна, за

И тъй остават тия три-те - Вяра, Надежда и Любов. Но най-голяма от тях е Любовта.

да ни снабди с всичко необходимо за достоен и благочестив живот. Упованието на собствената праведност не е християнско качество – защото поражда гордост. В Еклесиаст се казва: „Не ставай прекалено праведен, И не мисли себе си чрезмерно мъдър; Защо да се погубиш? Не ставай прекалено зъл и не бивай безумен; Защо да умреш преди времето си? Добре е да се придържаш за едното, и да не оттегляш ръката си от другото“ (Еклесиаст 7:16-18).

Господ няма да чуе молитвата на човека, който смята, че е пове-

че от другите (подобно на молитвата на фарисея от Лука 18:9-14), а ще чуе молитвата на смирения човек, който осъзнава своите грехове и с покорство и благоговение моли за прошка. Господ ще чуе молитвата на човека, който е лишен от гордост и себеправедност, молитва, подобна на тази:

„Господи, аз съм грешен човек и не заслужавам Твоята милост, но зная, че Ти проля кръвта Си за всеки човек на тази земя, Ти проля кръвта Си и за мен. Затова покажи милост към моята душа и ми помогни в моята немощ, помогни ми да преодолея греха Си, да се освободя от всяко душевно и телесно неразположение и да давам добри плодове за Твоето Царство. Помогни ми да бъда сол и светлина за този свят, да допринеса за Спасението на много души и да прославям Името Ти от сега и до вечността! Амин“.

Ако се молим молитви като тази, наистина ще получим прошка на греховете и ще привлечем Божиите благословения в живота си. И най-важното – ще наследим вечния живот с Нашия Господ Иисус Христос. Защото благодатта е само за смирените сърца.

Петър Главеев

Така е писано, че Христос трябва да пострада и да възкръсне от мъртвите на третия ден, и че трябва да се проповядва в Негово име покаяние и прощение на греховете между всички народи като се започне от Йерусалим. Не трябваше ли Христос да пострада така и да влезе в Своята слава?

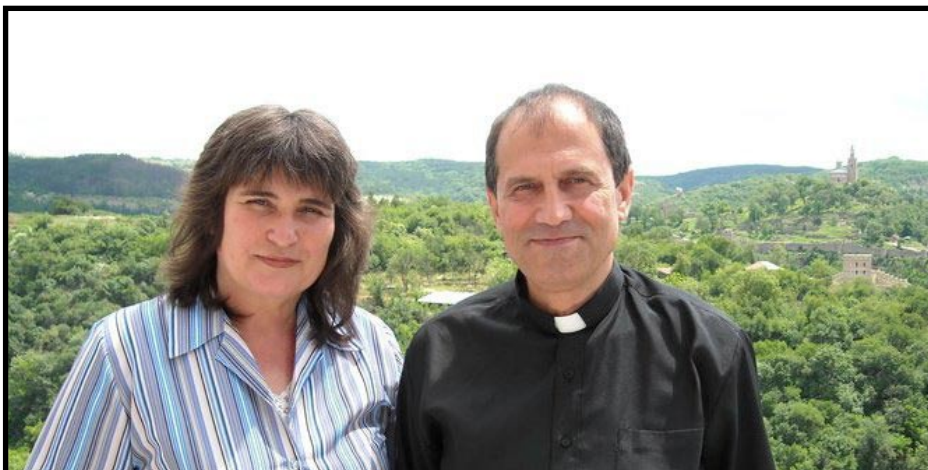

БРАТСКАТА ЛЮБОВ

Град Филадельфия се намирал в Западна Мала Азия на около 20 км от Бяло Море и на границата на опиращите една в друга древни държави Мизия, Лидия и Фригия. Богат, пограничен град, славец се с плодородната си земя и безбройните целебни минерални извори, Филадельфия бил основан с цел да елинизира варварска Фригия. Това, обаче не се осъществило, тъй като фригийците били неподатливи хора. След стотици години, когато ислямът наводнил Мала Азия и всичките древни църкви изчезнали, единствено Филадельфийската църква, останала да съществува. Не напразно Господ Иисус я хвали, че "имайки малко сила, пак е опазила Неговото Слово и не се е отрекла от името Му" (Откр. 3: 8).

1. Да имаме братска любов

Името Филадельфия значи "братска любов". Дали църквата във Филадельфия е оправдавала името си? Мисля, че да, защото спрямо нея не е отправен никакъв укор или забележка, напротив тя е за пример. В нея е царяло отношение на любов и разбирателство, на взаимно помагане и съчувствие. Никой никога не е клеветял, нито някой е

П-р Димитър и Дора Митеви, ЕПЦ "Филадельфия", гр. Велико Търново

бил онеправдаван, но всеки е бил за другия спомагателна ръка. Аз съм сигурен, че обвинението отправено към Ефеската църква за отпадане от първата любов, не е важно за Филадельфия.

Дали не желаем и ние църквата ни да се нарича "Филадельфия" и наистина да оправдава името си? Какво ни пречи да търсим изгодата един другиму и да не търсим всеки своето си? Ако нещо ни пречи, то не е божествено, нито е от Святия Дух, но е плътско. Какво четем ние за Божествената любов? Че тя е "кротка, умолима, пълна с пло-

вете на правдата"; че "любовта не върши зло на ближния" и че ако в нещо сме си длъжни един другиму, то е "един друг да се обичаме, защото който обича другото, изпълнява закона". (Рим. 13:8, 10).

2. Отворената врата

Ние четем още в Писмото до Филадельфийската църква, че "Святият и Истинният, у Когото е Давидовият ключ, Който отваря и никой не затваря, и затваря и никой не отваря", поставил пред филадельфийци "отворена врата" (Откр. 3:7, 8). Защо е тази привилегия, която други църкви не са по-

ПЪРВОСВЕЩЕНИЧЕСКАТА МОЛИТВА НА ИИСУС ХРИСТОС

Иисус вдигна очите Си към небето и каза: Отче, настана част; прослави Сина Си, за да Те прослави и Синът Ти, както си Му дал власт над всяко създание да даде вечен живот на всички, които си Му дал.

А това е вечен живот, да познаят Теб, единственият истинен Бог и Иисус Христос, Когото си изпратил.

Не се моля да ги вземеш от света, но да ги пазиш от лукавия.

Освети ги чрез истината; Твоето слово е истина.

И не само за тях се моля, но и за онези, които биха повярвали в Мене чрез тяхното учение, да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мен и аз в Тебе, така и те да бъдат в Нас едно, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил.

И славата, която Ти Ми даде, аз я дадох на тях; за да бъдат едно, както и Ние сме едно; аз в тях и Ти в Мене, да бъдат свършени в единство; за да познае светът, че Ти си Ме пратил и си възлюбил тях, както си възлюбил Мен. (Ев. Йоан, гл. 17)

ПОЧИТАЙ БАЩА СИ И МАЙКА СИ, ЗА ДА
 ВИДИШ ДОБРИ И ДЪЛГИ ДНИ НА ЗЕМЯТА!

лучили? Тя е, защото филиделфийци се обичали не с думи или с език, а на дело. А където има братска и сестринска любов, Господ е там. Каквото Той отвори - било отговор в нужда, било утеха в болест или духовно благословение, никой не може да затвори. Сатана винаги е търсил пролуки и пукнатини между нас и винаги ги е използвал за наше зло и в наш ущърб. Той мрази името "Филаделфия". Той мрази филиделфийци. Той не иска ние да бъдем филиделфийци, а сардийци, т.е. мъртви в любовта един към друг. Обаче, Господ Исус е отворил пред нас вратата на любовта и ни съветва: "По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако се любите помежду си" (Йоан 13:35).

Сатана няма сила да затвори тази врата, защото Иисусовата ръка държи вратата отворена. Ако ние открехнем самоволно сърцата си за Сатана, вратата на любовта може да се затвори веднъж завинаги.

И тогава каква полза от нашето вярване? Не на християни ли казва ап. Павел, че ангелски езици да говорят, щом нямат любов са извън Божието царство? Не на Божии чада ли пише ап. Павел, че и телата си да предадат на изгаряне, ако нямат любов, нищо не са? (I Кор. 13:1,3). Силно, ясно и навременно предупреждение са тези думи за нас и никой не може се оправдава, че не е знаел, че не му е казано. Бог ни заповядва да се любим!

3. Наградата

Църквата във Филаделфия бе възнаградена от Бога с обещание: "Аз ще те опазя от времето на Голямата скръб, която ще дойде върху цялата вселена. Ето, ида скоро; дръж здраво това, което имаш, за да ти не отнеме никой венеца. Който победи, ще го направя стълб в храма на моя Бог, отгдето няма вече да излезе вън; и ще напиша на него името на Моя Бог, новия Йерусалим, който слиза от небето от Моя Бог; ще напиша и Моето ново име". (Откр. 3:10-13). Ако устоим верни в любовта, Исус няма да ни отминне в Грабването, но ще ни вдигне сред облаците; Господ ще ни направи стълбове в Своя храм, на които ще напише името Любав.

СЕИТБА И ЖЪТВА

тта, от плътта ще пожъне тление, а който сее за духа, от духа ще пожъне вечен живот.“

(Гал. 6:8)

Този факт е доказан от природата, световната история и опита. Както в богатството на природата не се губи нито един атом, така и в живота на човека нищо не отива напразно: нито една дума, нито една мисъл, нито едно дело. Посей любов и ще пожънеш любов, посей омраза и ще пожънеш омраза,

В Библията има дума, която ще стресне спящия и като стрела ще попадне в нашето съзнание. *“Недейте се лъга; Бог не е за подигравка, понеже каквото посее човек, това ще да пожъне.“*

(Галатяни 6,7-10)

Откакто съществува земята, винаги така се получава: човек жъне това, което е посаял. До сега никъде не са расли смокини върху магарешки тръни или грозде върху бодли, както няма успех и хубави дни след безделие и леност. Този закон, който създава връзката между сеитба и жътва, владее целия живот и природата, и да не се заблуждаваме - вътрешността, душевността и нравствеността, от които се състои човешкия характер. Можем да се опитаме да живеем в нашия свят без Господ, можем да пренебрегнем Божието Слово и чрез нашата съвест да се ориентираме в живота, но от този закон на сеитбата и жътвата не можем да избягаме. За всеки от нас ще стане истина: *“Каквото човек посее, това ще пожъне; Защото, който сее за плъ-*

посей вятър, ще пожънеш буря; направи някого щастлив и ти ще станеш щастлив. Ние виждаме как алкохолът, развратът и други пороци унищожават духа и живота на цели семейства. Всичко, което правим е като малък посев, който поставяме в земята и който рано или късно ще даде плодове. Какви неприятни

последствия може да донесе една недобре обмислена дума. Затова е важно какви книги четем, какви вестници минават през ръцете ни. Колко опасни са тези списания, които си играят с греха и омагьосват разума?

Не е чудно, че и в наше време, когато има митинги, скандални демонстрации и престъпления от всякакъв вид, криминалността нараства толкова бързо.

Каквото видим или прочетем, в нашата душа се превръща в картина, представа, зрелище или мисъл. Човек сее мисъл, жъне дело, сее някакво дело и жъне навик, сее навик - жъне характер, сее характер - жъне съдба. Апостолът използва в нашия текст две картини. Той говори за посева, който сее човек, а след това за почвата, върху която сее. От отделните ни постъпки до целостта на нашия живот се вижда какво сеем върху почвата - плът или дух. Там получаваме мъка, а тук вечен живот. Двете едновременно е невъзможно. Трябва да решим коя почва ще засеем - на плътта или на Духа. Апостолът ни оставя да избираме като пише: *“А делата на плътта са явни, те са: блудство, нечистота, сладострастие, идолопоклонничество, чародейство, вражди, разпри, ревнувания, ярости, партизанство, раздори, разцепления, завист, пианство, пирувания и тем подобни, за които ви предупреждавам, както ви предупредих, че които вършат такива работи няма да наследят Божието царство. А плодът на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милосърдие, вяност, кротост, себеобуздание; против такива неща няма закон.“* (Галатяни 5:19-22)

Има разлика дали ще ходим след плътските желания и временните удоволствия или ще пристъпваме с вяра в Исус и щастлив мир с Бог. Дали ще живеем духовно за Него и Неговото царство.

Направи своя правилен избор!

Ани Тотева

Христос воскресе!

“А когато се мина съботата, Мария Магдалина, Мария Якововата майка и Саломия купиха аромати, за да дойдат и Го помажат. И в първия ден на седмицата идват на гроба много рано, когато изгря слънцето.

И думаха помежду си: Кой ще ни отвали камъка от гробната врата? - защото беше твърде голям. А като повдигнаха очи, видяха, че камъкът бе отвален.

И като влязоха в гроба, видяха, че един юноша седеше отдясно, облечен в бяла одежда; и много се зачудиха.

А той им казва: **Недейте се учудва; вие търсите Исуса Назарянина, разпнатия. Той възкръсна; няма Го тука; ето мястото, гдето Го положиха. Но идете, кажете на учениците Му и на Петра, че отива преди вас в Галилея; там ще Го видите, както ви каза.**

И като възкръсна рано, в първия ден на седмицата, Исус се яви първо на Мария Магдалина, от която бе изгонил седем бяса. Тя отиде и извести на тях, които бяха Го придружавали и които Го жалееха и плачеха.

Но те, като чува, че бил жив и че тя го видяла, не повярваха. Подир това се яви в друг образ на двама от тях, когато вървяха, отивайки в село. И те отидоха и известиха на другите; но нито на тях повярваха.

Божий гроб в Йерусалим е посещаван от хиляди християни от цял свят.

В Ев. Матей, гл. 27 пише:

„И когато се свечери, дойде един богаташ от Ариматей на име Йосиф, който също беше ученик на Исус. Той дойде при Пилат и поиска тялото на Исус. Тогава Пилат заповяда да му се даде. Йосиф, като взе тялото, обви го с чиста плащеница и го положи в своя нов гроб, който беше изсякъл в скалата; и като привали голям камък на гробната врата, си отиде.

После се яви на самите единадесет ученика, когато бяха на трапезата, и смъра ги за неверието и за жестокосърдечиято им, дето не повярваха на тях, които Го бяха видели възкръснал.

И рече им:

“Даде Ми се всяка власт на небето и на земята. Идете, про-

чее, научете всичките народи и кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Светия Дух, както ги учите да пазят всичко, що съм ви заповядал!

И ето - Аз съм с вас, през всичките дни до свършека на века! Амин!”

(Ев. Марка 16, Ев. Матей 28)

Божият Син казва: “Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен, а който не повярва, ще бъде осъден.

Аз съм светлината на света; който Ме следва, няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота.

И знамения ще придружават повярвалите в Мене!

И тъй, след като им говори, Господ Исус се възнесе на небето, и седна отдясно на Бога.”

ИЗЛЕТ ДО ПЕЩЕРАТА „ЛЕДЕНИКА“

Християни от църква „Дом на радост“, водени от п-р Вл. Владимиров. Чудесно време за общение!

„Леденика“ е една от 500-те пещери във Врачанския Балкан. Тя е била известна още по времето на османското робство. Овчарите са я използвали, за да съхраняват вътре овчето мляко.

Има множество галерии и интересни карстови форми - сталактити, сталагмити и сталактони, формирани в продължение на хиляди години. Дълга е около 320 m и има десет зали. Първата зала е „Преддверието“ (най-ниската част на пещерата), в която се издига огромна ледена колона с диаметър близо 21 метра. През зимата и пролетта в тази зала се формират ледени образувания (сталактити, сталагмити, сталактони), откъдето идва името на пещерата. Следват няколко метра, през които човек трябва да се движи ниско наведен - проходът „Плъзнята“. През него се достига до „Малката зала“, която има почти кръгла форма. След още едно стеснение, през пещерния коридор Комата, се достига Голямата (Концертна) зала, която е много богата на образувания. Някои от тях са наречени с различни имена заради интересната им форма - Крокодила, Главата на великана, Сокола, Дядо Коледа, Къщичката на баба Яга и много други. Под „Концертната зала“ се намира още една - „Хладилника“. В минали времена хората са я ползвали за съхраняване на бубено семе. Вдясно от Концертната зала има езеро с дълбочина 0,50 m, за което има легенда, че водата му е „вълшебна“ и изпълнява желанието на всеки, който потопи ръката си в него. От Голямата зала по железни мостове се преминава през Малката и Голямата пропаст, през коридора Завеските и се стига до т.нар. „Бяла зала“. Най-високата точка на пещерата се нарича Седмото небе. Пещерата има „Божествена“ акустика.

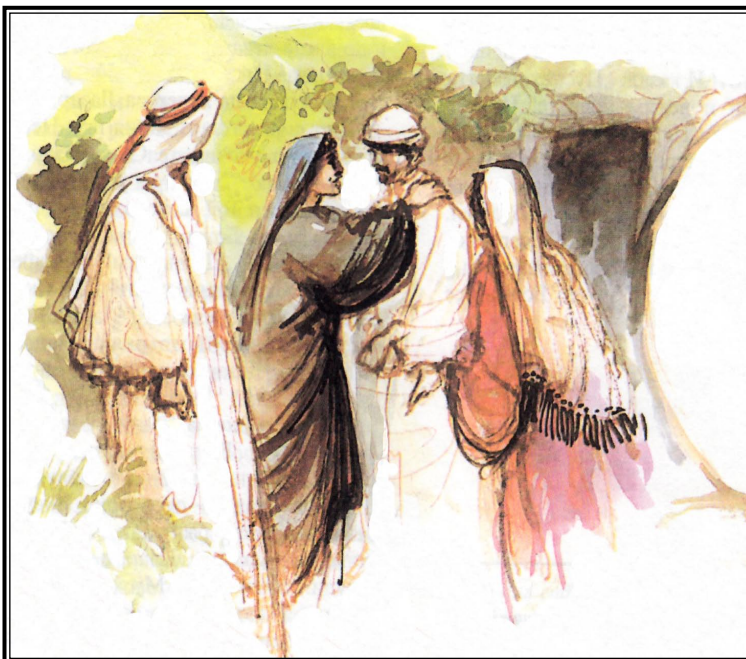

ВЪЗКРЕСЕНИЕТО НА ЛАЗАР

В едно село, близо до Йерусалим, живеел приятел на Исуса на име Лазар. Лазар имал две сестри - Мария и Марта. Исус много обичал Лазар и неговите сестри и по пътя за Йерусалим често отсядал у тях.

Веднъж, когато Исус и учениците Му били далеч от Йерусалим, при Него дошъл човек, запъхтян от бързото ходене, и казал: „Господи, Твоят любим приятел се разболя!“

Исус веднага разбрал, че се е разболял Лазар. Мария и Марта изпратили човека да Го из-

вести, защото се страхували, че техният любим брат ще умре. Те виждали как Лазар с всеки изминал ден ставал все по-зле и по-зле, а лекарите не можели да му помогнат. Никой, освен Исус, не бил способен да излекува Лазар.

Исус казал на дошлия при Него човек и на учениците Си: „Лазар е тежко болен, но няма да умре.“ Още веднъж искал Той да покаже на хората, че е Син Божи. Исус казал на учениците Си: „Да вървим!“ И всички заедно тръгнали на път.

По пътя учениците говорели за Лазар: „Жив ли е още?“ Исус отвърнал: „Нашият приятел Лазар спи, но Аз отивам да го събудя.“

Учениците не разбрали думите на своя Учител. „Господи - казали те, - щом като спи, значи е оздравял.“ „Лазар е умрял“ - отговорил Исус. Сега учениците разбрали, че Исус отива да възкреси Лазар, а не да го събуди. Учениците Му знаели, че техният Учител може всичко, дори да възкресява мъртви.

Най-после Исус и учениците стигнали до селото, където живеел Лазар. Но не отишли в неговия дом, а останали да чакат в края на селото. Много хора минали покрай тях и всички те отивали при Мария и Марта. Тези хора разказали на

Исус и на учениците Му, че Лазар е умрял и е погребан. Сега отивали при Мария и Марта, за да оплачат заедно с тях Лазар.

Щом разбрала, че Исус и учениците Му са в края на селото, Марта бързо изтичала при Него. Мария останала къщи. „Господи - казала Марта, приближавайки до Исус, ако Ти беше тук, нашият брат нямаше да умре.“ Исус отговорил: „Брат ти ще възкръсне. Този, който вярва в Мен, живее вечно.“

Исус имал предвид, че душата на вярващия отива на небето и живее там вечно. „Да, Господи, аз зная това“ - рекла Марта на Исуса. После бързо изтичала при Мария, за да й каже, че Исус е в селото. „Учителят е тук. Той те вика.“

Мария побързала, за да посрещне Исуса, и много хора тръгнали с нея, мислейки, че тя отива на Лазаровия гроб. Но всички видели как Мария се приближила към Исуса и паднала на колена пред Него: „Господи - казала тя и заплакала, - ако Ти беше тук, моят любим брат нямаше да умре.“ Хората, дошли с Мария, също не сдържали сълзите си: всички много обичали Лазар. Те мислели, че Исус е дошъл твърде късно и вече не може да помогне.

„Къде сте погребали Лазар?“ - попитал Исус. „Господи - отговорила Мария, - ела, ще Ти покажа.“ Когато стигнали до гроба, Исус заплакал от мъка. „Вижте, Исус плаче.“

Той много обичаше Лазар“ - говорели хората, като Го сочели.

Гробът на Лазар бил в една пещера, чийто вход се закривал от голям камък. „Махнете камъка!“ - казал Исус на хората. Мария възразила:

„Господи, но вече минаха четири дни, откакто е погребан.“ Тя мислела, че вече нищо не може да помогне на Лазар.

Но Исус настоявал на Своето. Няколко силни мъже се приближили до камъка, отместили го и отворили входа на пещерата. Исус се помолил на Своя Небесен Отец, застанал пред пещерата и извикал: „Лазаре, излизай!“ И станало чудо...

Лазар излязъл от гроба. Той бил жив. Щастливите Мария и Марта се хвърлили да прегръщат любимия си брат и да благодарят на Исуса за чудното възкресение.

МОЛИТВЕНА ТЕЛЕФОННА ЛИНИЯ

Можете да се обаждате за
молитва и съвети
на следния телефон:

02/ 9973307

Кажете накратко проблема си и ще получите подкрепа от ходатайствения молитвен екип!

НИЕ СМЕ МЛАДОТО ПОКОЛЕНИЕ, КОЕТО ИСКА СЪЖИВЛЕНИЕ В БЪЛГАРИЯ!
ЗАЕДНО С МЛАДЕЖИ ОТ ЦЯЛАТА СТРАНА И ЧУЖБИНА СЛУЖИМ В ЕДИНСТВО
НА БОГА

ЗАПОВЯДАЙТЕ
МЛАДЕЖКО
СЪБОТА
ОТ 17:30 ЧАСА

ПОКОЛЕНИЕ
на СЪЖИВЛЕНИЕ
БЪЛГАРИЯ

Редакцията на вестник "Божие Слово" поздравява и пожелава на всички читатели весели и благословени Великденски празници!

Благодатта на Господ Иисус Христос и любовта на Бога, и общението на Светия Дух да бъдат с всички вас и вашите семейства!

*Великден е пролетта
на Божие предопределение,
на воля Божия,
на Божие творение
и няма как да му противо-
стоим,
освен във вечното му лято
да се потопим.*

Ева Крст

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

за 2017 година

**Божия църква
„Дом на радост“**
с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8 (заг Била)
вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.
* * *
в Банкя,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Банкя
ул. „Кирил и Методий“ 16
Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com
Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от
волни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, гр. София
ул. „Гогол“ 18-20
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428
Предпечатна подготовка
ТЕМТО ЕООД, www.temto.eu

Вестник **Божие Слово**
във вашия дом!
КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106
Цена: 3,60 за една година

Зарадвай приятел и го абонирай!
ОЧАКВАЙТЕ през 2017 година:

- нова визия
- повече материали
- 12 страници
- 6 пъти в годината
- за големите християнски празници
- допълнителни страници